

(Tekst geldend op: 19-03-2012)

-
- **Wet van 21 maart 1990, houdende regelen met betrekking tot de uitoefening van de diergeneeskunde**
-
- Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodzakelijk is nieuwe regelen te stellen met betrekking tot de uitoefening van de diergeneeskunde, en tevens voorzieningen te treffen inzake de tuchtrechtspraak voor personen die de diergeneeskunde, al dan niet in volle omvang, uitoefenen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

- **Hoofdstuk I. Begripsbepalingen**

Artikel 1

- 1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

Onze Minister: Onze Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie;

Onze Ministers: Onze Minister en Onze Minister van Veiligheid en Justitie gezamenlijk;

dierenarts: degene

- a. aan wie op grond van het afleggen van een examen van een opleiding in het wetenschappelijk onderwijs door een universiteit dan wel de Open Universiteit waarop de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek betrekking heeft, de graad Master op het gebied van de diergeneeskunde is verleend, of
- b. die op grond van het met goed gevolg afleggen van een afsluitend examen van de opleiding diergeneeskunde in het bezit is van een getuigschrift van het met goed gevolg afgelegd hebben van het afsluitend examen van die opleiding, bedoeld in de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek.

para-veterinair: degene die krachtens artikel 4 is toegelaten tot de uitoefening van de diergeneeskunde in beperkte omvang;

dierverloskundige: degene die ingevolge artikel 5 is toegelaten tot de daarbedoelde handelingen;

kastreur: degene die ingevolge artikel 6 is toegelaten tot de daarbedoelde handelingen;

onvruchtbaar maken: het tijdelijk of blijvend opheffen van het vermogen van een mannelijk of vrouwelijk dier tot voortplanting;

operatie: instrumentele ingreep bij dieren, gepaard gaande met verbreking van de natuurlijke samenhang van levende weefsels, het afnemen van bloed daaronder begrepen;

diergeneesmiddel en biologisch diagnosticum: hetgeen daaronder wordt verstaan in de Diergeneesmiddelenwet;

houder van dieren: eigenaar, houder of hoeder van dieren;

uitoefening van de diergeneeskunde: het als beroep verrichten van een of meer der navolgende handelingen:

- a. het onderzoeken van een dier, het voorschrijven of toepassen van een behandeling, operatie daaronder begrepen, bij een dier, één en ander voor zover zulks strekt ter voorkoming of genezing van een infectieziekte of een parasitaire ziekte bij dat dier dan wel ter genezing, leniging, onderkenning of opheffing van een aandoening, ziekte, ziekteverschijnsel, in- of uitwendig letsel, pijn of gebrek bij dat dier;
 - b. het toepassen bij een dier van algemene of plaatselijke verdoving, bedwelming in slachterijen of slachthuizen daaronder niet begrepen;
 - c. het verlenen van hulp met betrekking tot de geboorte of verwijdering van een vrucht van een dier, waaronder begrepen het verrichten van daarmee verband houdende operaties;
 - d. het onvruchtbaar maken van een dier;
 - e. het verrichten op een gezond dier van andere operaties dan die welke behoren tot de onder c en d genoemde handelingen.
- 2. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald, dat voor toepassing van deze wet en de daarop berustende bepalingen met uitoefening van de diergeneeskunde wordt gelijkgesteld het als beroep verrichten van bij of krachtens die maatregel aangewezen handelingen met betrekking tot het transplanteren van eicellen of embryo's van dieren.
 - 3. Voor de toepassing van deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt het verrichten van dierproeven of proeven in de zin van de Wet op de dierproeven (*Stb.* 1977, 67) niet als "uitoefening van de diergeneeskunde" aangemerkt, tenzij deze handelingen plaatsvinden op verzoek van de houder van het desbetreffende dier met het oog op dat dier zelf.
 - 4. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat voor de toepassing van deze wet en de daarop berustende bepalingen in die maatregel aangewezen handelingen, verricht bij daarbij aangewezen dieren of door daarbij aangewezen categorieën van personen, niet als "uitoefening van de diergeneeskunde" worden aangemerkt.

• **Hoofdstuk II. Uitoefening van de diergeneeskunde**

Artikel 2

Tot de uitoefening van de diergeneeskunde zijn, onverminderd het bepaalde in de artikelen 3, 4, 5 en 6, slechts dierenartsen toegelaten.

Artikel 3

- 1. Onze Minister kan personen of groepen van personen, die buiten Nederland de bevoegdheid tot uitoefening van de diergeneeskunde in haar volle omvang hebben verkregen, tot de uitoefening van de diergeneeskunde toelaten.
- 2. Aan de toelating kunnen voorschriften worden verbonden. Zij kan onder beperkingen worden verleend.
- 3. Voor de toepassing van deze wet en de daarop berustende bepalingen zijn de krachtens het eerste lid toegelaten personen met dierenartsen gelijkgesteld.
- 4. Alvorens een beslissing op grond van het eerste lid wordt genomen, wordt de faculteit der diergeneeskunde van de Rijksuniversiteit te Utrecht gehoord, tenzij de toelating voortvloeit uit verplichtingen opgelegd op grond van internationale overeenkomsten.
- 5. Degenen die op het moment van inwerkingtreding van dit artikel krachtens artikel 3, eerste lid, van de Wet op de Uitoefening van de Diergeneeskunst (*Stb.* 1954, 572) zijn toegelaten tot de uitoefening van de diergeneeskunde, worden geacht onder dezelfde voorwaarden te zijn toegelaten krachtens het eerste lid van dit artikel.

Artikel 4

- 1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld omtrent de toelating van anderen dan dierenartsen tot de uitoefening van de diergeneeskunde in beperkte omvang.
- 2. De in het eerste lid bedoelde regelen bevatten in elk geval een omschrijving van de aard van de werkzaamheden waartoe een toelating zich kan uitstrekken. Zij kunnen voorts onder meer betrekking hebben op:
 - a. een voor een toelating af te leggen examen, de voorwaarden voor het afleggen van dat examen en een voor het afleggen van dat examen te volgen opleiding;
 - b. de wijze waarop de werkzaamheden worden uitgeoefend, waarbij kan worden bepaald dat deze slechts onder leiding, op aanwijzing of onder controle van een dierenarts mogen geschieden;
 - c. een nadere omschrijving van de verhouding van degene die is toegelaten, tot die dierenarts;
 - d. de geldigheidsduur van een toelating;
 - e. de gevallen waarin een toelating kan worden ingetrokken;
 - f. het verbinden van voorschriften en beperkingen aan een toelating.

Artikel 5

Degenen die op het moment van inwerkingtreding van dit artikel in het bezit zijn van een geldige, hun ingevolge artikel 5, tweede lid, van de Wet op de Uitoefening van de Diergeneeskunst verleende vergunning tot uitoefening van de verloskunde, zijn toegelaten tot het als beroep verlenen van hulp met betrekking tot de geboorte of verwijdering van een vrucht van dieren van in die vergunning genoemde soorten, voor zover deze hulp bestaat uit:

- a. het zonder operatie of verdoving van het moederdier mogelijk maken van de geboorte van de vrucht, dan wel het verkleinen van de vrucht en het verwijderen ervan in gedeelten zonder operatie of verdoving, niet zijnde epiduraal anesthesie, van het moederdier;
- b. het door hem die de onder *a* bedoelde hulp verleent, op het moederdier vóór of onmiddellijk na de geboorte of verwijdering van de vrucht toepassen van door Onze Minister aangewezen handelingen welke direct met die geboorte of verwijdering verband houden.

Artikel 6

- 1. Degenen die op het moment van inwerkingtreding van dit artikel in het bezit zijn van een geldige, hun ingevolge artikel 5, tweede lid, van de Wet op de Uitoefening van de Diergeneeskunst verleende vergunning tot het kastreten, zijn toegelaten tot het als beroep verrichten van een of meer der navolgende handelingen:
 - a. het onvruchtbaar maken van mannelijke biggen en ramlammeren en, voor zover de in de aanhef genoemde vergunning zich hiertoe uitstrekt, van andere mannelijke varkens en mannelijke schapen en hengsten, stieren, bokken, reuen en katers, een en ander mits de primaire geslachtsklieren bij deze dieren op de normale plaats aanwezig zijn en geen afwijkingen vertonen;
 - b. het langs de weg van een operatie behandelen van scrotaalbreuken bij varkens, voor zover deze ingreep tegelijkertijd met het onvruchtbaar maken plaatsvindt;
 - c. het toepassen van plaatselijke verdoving bij de onder *a* en *b* genoemde ingrepen;
 - d. het behandelen met wondpoeders van wonden welke een direct gevolg zijn van de onder *a* en *b* genoemde ingrepen.
- 2. Onze Minister kan regelen stellen omtrent de wijze waarop de in het eerste lid bedoelde personen de aldaar onder *a* en *b* genoemde ingrepen mogen verrichten alsmede omtrent de diergeneesmiddelen die zij daarbij mogen toepassen en de wijze waarop zij deze mogen toepassen.

Artikel 7

- 1. Het onvruchtbaar maken van dieren, het verrichten van operaties bij dieren en het toepassen bij dieren van diergeneesmiddelen aangewezen krachtens artikel 29 van de Diergeneesmiddelenwet is, voor zover een en ander niet als beroep geschiedt, aan anderen dan dierenartsen verboden.
- 2. Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet:
 - a. voor zover een handeling, als daar bedoeld, wordt verricht in het kader van onderzoeken in daarvoor door Onze Minister aangewezen diergeneeskundige instellingen en instellingen van wetenschap of onderzoek;
 - b. voor zover een handeling, als daar bedoeld, wordt verricht door hen, die ingevolge de artikelen 4, 5 en 6 diezelfde handeling als beroep mogen verrichten;

- c. voor het onvruchtbaar maken van mannelijke biggen door de houders van die dieren voor zover en voor zolang zulks door Onze Minister is toegestaan en met inachtneming van de daarbij gestelde regelen;
 - d. voor het toepassen bij dieren van de in het eerste lid bedoelde diergeneesmiddelen, met uitzondering van die welke krachtens artikel 30, vierde lid, van de Diergeneesmiddelenwet zijn aangewezen, door de houder van dieren, voor zover en voor zolang de dierenarts die de dieren behandelt, dit noodzakelijk acht.
- 3. Onze Minister kan geheel of gedeeltelijk van het in het eerste lid gestelde verbod vrijstelling of ontheffing verlenen. Aan een vrijstelling of ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden. Zij kunnen onder beperkingen worden verleend.

Artikel 8

- 1. Het is aan anderen dan dierenartsen verboden in het openbaar aan te kondigen, dat zij de diergeneeskunde uitoefenen, of de titel te voeren van dierenarts dan wel een andere titel, aanduiding of vermelding te bezigen die bij het publiek redelijkerwijs de indruk kan vestigen dat zij de hoedanigheid van dierenarts bezitten.
- 2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid, is het degenen die ingevolge de artikelen 4, 5 of 6 zijn toegelaten, toegestaan in het openbaar aan te kondigen dat zij de werkzaamheden uitoefenen waarvoor zij zijn toegelaten.

Artikel 9

- 1. Alvorens werkzaam te zijn op het gebied van de uitoefening van de diergeneeskunde is een dierenarts, behoudens het bepaalde in het zesde lid, gehouden zich aan te melden bij een door Onze Minister aangewezen ambtenaar.
- 2. Dierenartsen, dierverloskundigen en kastreurs die op het moment van inwerkingtreding van dit artikel reeds werkzaam zijn op het gebied van de uitoefening van de diergeneeskunde, zijn gehouden zich onverwijld aan te melden bij de in het eerste lid bedoelde ambtenaar.
- 3. Onze Minister stelt regelen omtrent de wijze waarop de aanmelding dient te geschieden en omtrent de gegevens die met betrekking tot de aanmelding moeten worden verstrekt. Van de aanmelding wordt een bewijs afgegeven.
- 4. Indien na de aanmelding, bedoeld in het eerste en tweede lid, de daarbij verstrekte gegevens zijn gewijzigd, is de dierenarts, dierverloskundige of kastreur gehouden deze wijzigingen onverwijld op de door Onze Minister bepaalde wijze ter kennis te brengen van de in het eerste lid bedoelde ambtenaar.
- 5. De dierenarts, dierverloskundige of kastreur is gehouden, om wanneer hij ophoudt werkzaam te zijn op het gebied van de uitoefening van de diergeneeskunde, van dat feit onverwijld schriftelijk kennis te geven aan de in het eerste lid bedoelde ambtenaar.
- 6. Onze Minister kan van het bepaalde in het eerste lid vrijstelling verlenen. Aan een vrijstelling kunnen voorschriften worden verbonden. Zij kan onder beperkingen worden verleend.

Artikel 10

- 1. Onze Minister draagt zorg dat dierenartsen, dierverloskundigen en kastreurs die werkzaam zijn op het gebied van de uitoefening van de diergeneeskunde, worden ingeschreven in een register van praktizerende dierenartsen, onderscheidenlijk een register van dierverloskundigen en kastreurs.
- 2. Inschrijving vindt echter niet plaats zolang de betrokkene krachtens een onherroepelijk geworden rechterlijke of tuchtrechtelijke beslissing de bevoegdheid tot de uitoefening van de diergeneeskunde mist.
- 3. Een inschrijving wordt doorgehaald, indien de betrokkene in de in het tweede lid genoemde omstandigheid is komen te verkeren dan wel anderszins is opgehouden werkzaam te zijn op het gebied van de uitoefening van de diergeneeskunde.
- 4. In het register worden ten minste de naam van de dierenarts, dierverloskundige of kastreur en het adres of de adressen waar deze de praktijk uitoefent, vermeld alsmede de aard van de praktijk.
- 5. Onze Minister stelt regelen omtrent:
 - a. de inrichting van het register;
 - b. de wijze waarop kennis kan worden genomen van de in het register opgenomen gegevens.

Artikel 11

- 1. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld omtrent de erkenning van specialismen in de uitoefening van de diergeneeskunde, omtrent de aan de erkenning als specialist te verbinden titels en omtrent de aanwijzing van en het stellen van eisen aan organisaties of instellingen die zich met de regeling van en de opleiding tot specialismen in de uitoefening van de diergeneeskunde hebben belast.
- 2. Bij een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het eerste lid wordt in elk geval bepaald dat:
 - a. de organisatie of instelling naar het oordeel van Onze Minister representatief moet zijn voor de beoefenaren van het beroep;
 - b. de door de organisatie of instelling vastgestelde reglementen die het specialisme regelen de goedkeuring van Onze Minister behoeven;
 - c. de specialisten-opleiding moet voldoen aan door Onze Minister te stellen regelen;
 - d. de erkenning als specialist en het verwerven van de daaraan verbonden titel te voeren niet afhankelijk mag zijn van het lidmaatschap van de organisatie of instelling;
 - e. dat de erkenning als specialist kan worden ingetrokken, indien de betrokkene gedurende een bepaalde tijd het specialisme niet daadwerkelijk heeft beoefend.
- 3. Het is aan anderen dan degenen die als specialist zijn erkend, verboden in het openbaar aan te kondigen dat zij als specialist werkzaam zijn of de daaraan verbonden titel te voeren, dan wel enige andere aanduiding of vermelding te bezigen die bij het publiek redelijkerwijs de indruk kan vestigen dat zij als specialist zijn erkend.

Artikel 12

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld omtrent:

- a. de beschikking over en de inrichting van praktijkruimten, de inrichting van klinieken en ziekenhuizen voor dieren, alsmede omtrent de technische uitrusting en apparatuur;
- b. verplichte deelneming aan bij- of nascholing.

Artikel 12a

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld omtrent het brengen in Nederland, gebruiken, voorhanden hebben, in voorraad hebben, verkopen, te koop aanbieden, kopen en afleveren van bij die maatregel aangewezen elektromedische apparaten die bij de uitoefening van de diergeneeskunde worden gebruikt.

Artikel 13

- 1. Het ontwerp van een algemene maatregel van bestuur, bedoeld in de artikelen 4 en 11, wordt gelijktijdig in de *Nederlandse Staatscourant* bekend gemaakt en aan de beide Kamers der Staten-Generaal overgelegd.
- 2. Gedurende 30 dagen vanaf de dag waarop de bekendmaking is geschied, kan een ieder wensen en bezwaren met betrekking tot het ontwerp ter kennis brengen van Onze Minister.
- 3. Een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het eerste lid treedt niet eerder in werking dan een maand na de datum van uitgifte van het *Staatsblad* waarin hij is geplaatst.

• Hoofdstuk III. Tuchtrechtspraak

Titel 1. Tuchtvergrijpen en maatregelen

Artikel 14

Op een dierenarts kunnen een of meer van de maatregelen, bedoeld in artikel 16, worden toegepast, indien:

- a. hij door enig handelen of nalaten te kort schiet in de zorg die hij in zijn hoedanigheid behoort te betrachten ten opzichte van een of meer dieren met betrekking tot welke zijn hulp is ingeroepen, wordt verleend of in geval van nood behoort te worden verleend;
- b. hij op andere wijze in zodanige mate te kort schiet in hetgeen van hem als beoefenaar van de diergeneeskunde mag worden verwacht, dat daardoor voor de gezondheidszorg voor dieren ernstige schade kan ontstaan.

Artikel 15

Op een para-veterinair, een dierverloskundige of een kastreur kunnen een of meer van de maatregelen, bedoeld in artikel 16, worden toegepast, indien:

- a. hij door enig handelen of nalaten te kort schiet in de zorg die hij in zijn hoedanigheid behoort te betrachten ten opzichte van een of meer dieren met betrekking tot welke zijn hulp is ingeroepen, wordt verleend of in geval van nood behoort te worden verleend;
- b. hij op andere wijze in zodanige mate te kort schiet in hetgeen van hem als beoefenaar van de diergeneeskunde in beperkte omvang mag worden verwacht, dat daardoor voor de gezondheidszorg voor dieren ernstige schade kan ontstaan.

Artikel 16

- 1. De maatregelen die op grond van de artikelen 14 en 15 kunnen worden opgelegd, zijn:
 - a. waarschuwing;
 - b. berisping;
 - c. geldboete van de derde categorie als bedoeld in artikel 23, vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht;
 - d. geldboete van de vierde categorie als bedoeld in artikel 23, vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht, indien de waarde van de goederen, met betrekking tot welke een overtreding is begaan, of de waarde van het wederrechtelijk genoten voordeel dat geheel of gedeeltelijk door middel van de overtreding is verkregen, hoger is dan het vierde gedeelte van het maximumbedrag van de geldboete dat op grond van onderdeel c, kan worden opgelegd;
 - e. gehele of gedeeltelijke schorsing voor ten hoogste een jaar van een dierenarts, para-veterinair, dierverloskundige of kastreur in de hem bij of krachtens deze wet verleende bevoegdheid tot uitoefening van de diergeneeskunde;
 - f. gehele of gedeeltelijke ontzegging aan een dierenarts, para-veterinair, dierverloskundige of kastreur van de hem bij of krachtens deze wet verleende bevoegdheid tot uitoefening van de diergeneeskunde.
- 2. De in het eerste lid, onder c en d, vermelde maatregelen kunnen gelijktijdig worden opgelegd met een van de maatregelen, genoemd onder e en f.
- 3. Bij oplegging van de maatregelen, vermeld in het eerste lid, onder a tot en met e, kan tevens worden bevolen dat de beslissing in de Nederlandse Staatscourant zal worden bekendgemaakt en aan in de beslissing aangewezen tijdschriften of nieuwsbladen ter bekendmaking zal worden aangeboden, al dan niet met weglating van de namen of de woonplaatsen van de daarin genoemde personen, alsmede van andere gegevens welke omtrent die personen aanwijzingen bevatten.
- 4. Een beslissing waarbij de maatregel, vermeld in het eerste lid, onder f, is opgelegd, wordt steeds bekendgemaakt op de in het derde lid omschreven wijze.
- 5. De geldboete komt toe aan de Staat. Degene aan wie een boete is opgelegd, wordt door een door Onze Minister aan te wijzen ambtenaar bij gedagtekende brief uitgenodigd de verschuldigde geldboete te betalen.
- 6. Indien de schuldenaar in gebreke blijft, kan de invordering van de verschuldigde geldboete geschieden bij een door de ambtenaar uit te vaardigen dwangbevel.

- 7. De betekening en de tenuitvoerlegging van een dwangbevel geschieden door de zorg van de ontvanger, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel i, van de Invorderingswet 1990, en door de belastingdeurwaarder, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel j, van die wet met toepassing van de artikelen 13 en 14 van die wet.
- 8. Zolang de ontvanger met de zorg voor de invordering is belast, kan hij een vordering doen op grond van artikel 19 van de Invorderingswet 1990 alsmede verrekenen op grond van artikel 24 van die wet.
- 9. Met betrekking tot het verzet tegen de tenuitvoerlegging van een dwangbevel is artikel 17 van de Invorderingswet 1990 van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat in dat artikel voor "de ontvanger die het dwangbevel heeft uitgevaardigd" telkens moet worden gelezen: de met de tenuitvoerlegging van het dwangbevel belaste ontvanger.
- 10. Met betrekking tot de kosten van aanmaning en verdere invordering zijn de artikelen 6 en 7 van de Invorderingswet 1990 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 17

- 1. Bij de oplegging van de maatregelen, vermeld in artikel 16, eerste lid, onder c, d en e, kan worden bevolen dat daaraan geheel of voor een bepaald gedeelte geen uitvoering zal worden gegeven, tenzij bij latere beslissing anders mocht worden gelast op grond dat de betrokkene voor het einde van een bij het bevel te bepalen proeftijd van ten hoogste drie jaren zich heeft schuldig gemaakt aan een gedraging, bedoeld in artikel 14, onderscheidenlijk in artikel 15, dan wel gedurende die proeftijd een bijzondere voorwaarde, welke in de beslissing mocht zijn gesteld, niet heeft nageleefd.
- 2. Bij de beslissing bedoeld in het eerste lid kan als bijzondere voorwaarde worden gesteld dat de betrokken dierenarts, para-veterinair, dierverloskundige of kastreur de door zijn gedraging veroorzaakte schade geheel of tot een bij de beslissing te bepalen gedeelte binnen een daarbij te stellen termijn, korter dan de proeftijd, vergoedt.

Artikel 18

- 1. In bijzondere gevallen kunnen Wij, het veterinaire tuchtcollege gehoord, de dierenarts, para-veterinair, dierverloskundige of kastreur, aan wie de hem bij of krachtens deze wet verleende bevoegdheid tot uitoefening van de diergeneeskunde geheel of gedeeltelijk is ontzegd, op zijn verzoek in die bevoegdheid herstellen.
- 2. Herstel kan onder beperkingen worden verleend.

Titel 2. Met tuchtrechtspraak belaste organen

Afdeling 1. Veterinair tuchtcollege

Artikel 19

- 1. Er is een veterinaire tuchtcollege dat is gevestigd te 's-Gravenhage.
- 2. Het veterinaire tuchtcollege is belast met de behandeling in eerste aanleg van zaken, de artikelen 14 en 15 betreffende.
- 3. Het veterinaire tuchtcollege bestaat uit de volgende leden:

- a. een rechtsgeleerde die voorzitter is;
 - b. vier dierenartsen en een door Onze Ministers te bepalen aantal para-veterinair, dierverloeskundigen en kastreurs.
- 4. De in het derde lid bedoelde dierenartsen, para-veterinair, dierverloeskundigen en kastreurs dienen werkzaam te zijn op het gebied van de uitoefening van de diergeneeskunde.

Artikel 20

- 1. De voorzitter en de overige leden, alsmede voor elk hunner een of meer plaatsvervangers, worden voor de tijd van zes jaren door Onze Ministers benoemd. Zij zijn bij hun aftreden weder benoembaar. Op eigen verzoek kunnen zij door Onze Ministers worden ontslagen. De benoemingstermijn van hem die wordt benoemd ter vervulling van een tussentijdse vacature, eindigt bij het verstrijken van de benoemingstermijn van degene in wiens plaats hij is getreden.
- 2. Voor de in het eerste lid bedoelde plaatsvervangers gelden dezelfde vereisten van benoembaarheid als voor de leden die zij vervangen.
- 3. Het veterinaire tuchtcollege heeft een secretaris en zo nodig een plaatsvervangend secretaris die rechtsgeleerden zijn. Zij worden door Onze Ministers benoemd, geschorst en ontslagen.
- 4. Onze Ministers verlenen aan de leden en hun plaatsvervangers ontslag met ingang van de maand, volgend op die, waarin de betrokkenen de leeftijd van zeventig jaren hebben bereikt. Zij verlenen aan de leden en hun plaatsvervangers eveneens ontslag bij verlies van een vereiste voor hun benoembaarheid.

Artikel 21

- 1. Tussen de leden, de plaatsvervangende leden, de secretaris en de plaatsvervangend secretaris mag niet bestaan de verhouding van echtgenoten, geregistreerde partners, bloed- en aanverwanten tot de derde graad ingesloten, een maatschap of ander duurzaam samenwerkingsverband tot het uitoefenen van de diergeneeskunde of de verhouding van werkgever tot werknemer.
- 2. Indien het huwelijk of het geregistreerd partnerschap eerst mocht worden aangegaan na de benoeming, zal de jongstbenoemde der echtgenoten of geregistreerde partners zijn ambt niet kunnen behouden.
- 3. Indien de aanverwantschap eerst mocht zijn ontstaan na de benoeming, zal degene, die haar veroorzaakte, zijn ambt niet kunnen behouden, behoudens door Onze Ministers te verlenen vergunning.
- 4. De aanverwantschap houdt op door de ontbinding van het huwelijk dat haar veroorzaakte.

Artikel 22

Het in de artikelen 46c, tweede lid, 46d, tweede lid, 46f, 46i met uitzondering van het eerste lid, onderdeel c, 46j, 46l, eerste lid, onderdeel a, en derde lid, 46m, 46o en 46p, van de Wet rechtspositie rechterlijke ambtenaren voor de leden van de rechterlijke macht bepaalde is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de leden van het veterinaire tuchtcollege en hun plaatsvervangers.

De artikelen 13a, 13b, uitgezonderd het eerste lid, onderdelen b en c, en vierde lid, en 13c tot en met 13g van de Wet op de rechterlijke organisatie zijn van overeenkomstige toepassing ten aanzien van gedragingen van de leden van het veterinaire tuchtcollege en hun plaatsvervangers, met dien verstande dat:

- a. voor de overeenkomstige toepassing van die artikelen onder «het betrokken gerechtshof» wordt verstaan: de voorzitter van het veterinaire tuchtcollege; en
- b. de procureur-generaal niet verplicht is aan het verzoek, bedoeld in artikel 13a, te voldoen, indien de verzoeker redelijkerwijs onvoldoende belang heeft bij een onderzoek als bedoeld in datzelfde artikel.

Artikel 23

- 1. De voorzitter is bevoegd ambtshalve aan de leden en hun plaatsvervangers, die de waardigheid van hun ambt, hun ambtsbezigdheden of ambtsplichten verwaarlozen of die zich schuldig maken aan overtreding van artikel 24, de nodige waarschuwing te doen, na hen in de gelegenheid te hebben gesteld om te worden gehoord.
- 2. De voorzitter van het veterinaire beroepscollege, bedoeld in artikel 26, heeft gelijke bevoegdheid ten aanzien van de voorzitter van het veterinaire tuchtcollege en diens plaatsvervangers.

Artikel 24

- 1. Zij die deel uitmaken van het veterinaire tuchtcollege en hun plaatsvervangers mogen zich noch direct noch indirect over enige aangelegenheid, welke door hen behandeld wordt of waarvan zij weten of vermoeden dat deze door hen behandeld zal worden, in enig bijzonder onderhoud of gesprek inlaten met partijen of hun raadslieden of gemachtigden, noch daarover enige bijzondere inlichting of schriftelijk stuk aannemen.
- 2. Het is hun die deel uitmaken van het veterinaire tuchtcollege, en hun plaatsvervangers verboden hetgeen zij als zodang te weten zijn gekomen verder bekend te maken dan voor de uitoefening van hun functie gevorderd wordt. De verplichting tot geheimhouding geldt niet tegenover ambtenaren van politie of justitie, voor zover mededeling aan hen op grond van een wettelijk voorschrift is vereist.
- 3. Zij die deel uitmaken van het veterinaire tuchtcollege en hun plaatsvervangers zijn verplicht het geheim te bewaren omtrent de gevoelens die in de raadkamer over aanhangige zaken zijn geuit.
- 4. Het bepaalde in het tweede en derde lid geldt ook voor de secretaris van het veterinaire tuchtcollege en zijn plaatsvervanger.

Artikel 25

De voorzitter, de overige leden en hun plaatsvervangers, ontvangen een vacatiegeld, alsmede van reis- en verblijfkosten en van verdere verschotten, volgens door Onze Ministers te stellen regelen.

Afdeling 2. Veterinaire beroepscollege

Artikel 26

- 1. Er is een veterinaire beroepscollege dat is gevestigd te 's-Gravenhage.
- 2. Het veterinaire beroepscollege is, onverminderd het in artikel 27 bepaalde, belast met de behandeling in beroep van zaken, de artikelen 14 en 15 betreffende.
- 3. Het veterinaire beroepscollege bestaat uit de volgende leden:
 - a. drie rechtsgeleerden waarvan één voorzitter is;
 - b. twee dierenartsen en een door Onze Ministers te bepalen aantal para-veterinair, dierverloskundigen en kastreurs.
- 4. De in het derde lid bedoelde dierenartsen, para-veterinair, dierverloskundigen en kastreurs dienen werkzaam te zijn op het gebied van de uitoefening van de diergeneeskunde.
- 5. Het lidmaatschap van het veterinaire beroepscollege is niet verenigbaar met het lidmaatschap van het veterinaire tuchtcollege. Het bepaalde in de artikelen 20-23, eerste lid, 24 en 25 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 27

- 1. Het veterinaire beroepscollege waakt tegen nodeloze vertraging van het onderzoek door het veterinaire tuchtcollege.
- 2. Het veterinaire beroepscollege kan zich de stukken doen overleggen en een termijn stellen, binnen welke de beslissing moet zijn genomen.
- 3. Indien het veterinaire tuchtcollege hieraan niet voldoet, kan het veterinaire beroepscollege de behandeling van de zaak aan zich trekken en in hoogste ressort beslissen.

Titel 3. Rechtsgang in eerste aanleg

Artikel 28

- 1. Het veterinaire tuchtcollege houdt zitting in een samenstelling bestaande uit vijf leden, te weten de voorzitter, alsmede:
 - a. indien de klacht gericht is tegen een dierenarts: vier dierenartsen;
 - b. indien de klacht is gericht tegen een para-veterinair: twee para-veterinair en twee dierenartsen;
 - c. indien de klacht gericht is tegen een dierverloskundige: twee dierverloskundigen en twee dierenartsen;
 - d. indien de klacht gericht is tegen een kastreur: twee kastreurs en twee dierenartsen.
- 2. Bij ontstentenis van benoemde dierverloskundigen of kastreurs, kunnen dierenartsen zitting nemen in plaats van een dierverloskundige onderscheidenlijk een kastreur.

Artikel 29

- 1. Een zaak, artikel 14 of artikel 15 betreffende, wordt bij het veterinaire tuchtcollege aanhangig gemaakt door een schriftelijke klacht van degene die rechtstreeks in zijn belang is getroffen, dan wel van een door Onze Minister aangewezen ambtenaar.
- 2. Zodra een klacht is ingekomen, stelt de voorzitter een voorlopig onderzoek in. De ambtenaar, bedoeld in het vorige lid, verleent daarbij desgevraagd medewerking.

- 3. Blijkt dat de klacht is ingediend door iemand die daartoe niet ingevolge het eerste lid bevoegd is, dan verklaart het veterinair tuchtcollege de klager zonder nader onderzoek bij met reden omklede beslissing schriftelijk niet ontvankelijk. Blijkt dat de klacht kennelijk ongegrond is in die zin, dat de feiten waarop zij berust niet tot toepassing van artikel 14 of artikel 15 kunnen leiden, dan kan het veterinair tuchtcollege zonder verder onderzoek de klacht bij met reden omklede beslissing schriftelijk afwijzen.
- 4. Intrekken van de klacht, nadat deze is ingekomen, of staking van de werkzaamheden door de persoon over wie geklaagd is, heeft op de verdere behandeling geen invloed, wanneer naar het oordeel van de in het eerste lid bedoelde ambtenaar het algemeen belang vordert, dat de behandeling wordt voortgezet of wanneer de persoon over wie geklaagd is, schriftelijk heeft verklaard voortzetting van de behandeling van de klacht te verlangen.

Artikel 30

- 1. Zij die deel uitmaken van het veterinair tuchtcollege kunnen zich verschonen en kunnen worden gewraakt, indien te hunnen aanzien feiten of omstandigheden bestaan, waardoor in het algemeen de rechterlijke onpartijdigheid schade zou kunnen lijden.
- 2. Over wraking of verschoning wordt ten spoedigste beslist door hen die deel uitmaken van het veterinair tuchtcollege, met uitzondering van degene die wordt gewraakt of die verlangt zich te verschonen. Bij staking van stemmen wordt de wraking onderscheidenlijk de verschoning toegewezen.

Artikel 31

- 1. De behandeling van een zaak, artikel 14 of artikel 15 betreffende, door het veterinair tuchtcollege geschiedt in een openbare zitting, tenzij het veterinair tuchtcollege om gewichtige redenen beveelt, dat de behandeling van de zaak geheel of gedeeltelijk met gesloten deuren zal plaatsvinden. Het bevel daartoe houdt de overwegingen in waarop het steunt.
- 2. De beslissing in een door het veterinair tuchtcollege behandelde zaak wordt in het openbaar uitgesproken.
- 3. Tijd en plaats van een openbare zitting of van een openbare uitspraak worden ten minste veertien dagen en ten hoogste een maand tevoren in de *Staatscourant* bekendgemaakt.

Artikel 32

- 1. Behoudens in de gevallen, bedoeld in artikel 29, derde lid, neemt het veterinair tuchtcollege geen beslissing aangaande een ingediende klacht dan na verhoor, althans behoorlijke oproeping van de persoon over wie geklaagd is en van de klager.
- 2. De persoon over wie geklaagd is kan - tenzij het veterinair tuchtcollege beveelt dat hij in persoon zal verschijnen - zich ter terechtzitting doen vertegenwoordigen door een daartoe gemachtigde. Hij kan zich door een raadsman doen bijstaan.
- 3. Het veterinair tuchtcollege kan weigeren bepaalde personen die geen advocaat zijn, als gemachtigde of als raadsman toe te laten. Bij zodanige

weigering houdt het veterinaire tuchtcollege de zaak tot een volgende zitting aan.

- 4. De persoon over wie geklaagd is en zijn raadsman worden in de gelegenheid gesteld ten minste 14 dagen vóór de aanvang van het onderzoek op de terechtzitting van de processtukken kennis te nemen.

Artikel 33

- 1. Het veterinaire tuchtcollege kan, hetzij ten verzoeken van de persoon over wie geklaagd is, hetzij ten verzoeken van de klager, hetzij ambtshalve, getuigen en deskundigen oproepen en horen. De oproeping geschiedt bij aangetekende brief. Ieder die als getuige of deskundige is opgeroepen, is verplicht aan de oproeping gevolg te geven.
- 2. Verschijnt een getuige of een deskundige op de oproeping niet, dan doet de officier van justitie bij de rechtbank te 's-Gravenhage op verzoek van het veterinaire tuchtcollege hem dagvaarden. Hij is verplicht na dagvaarding te verschijnen.
- 3. Verschijnt een getuige of deskundige op de dagvaarding niet, dan doet de officier van justitie, bedoeld in het vorige lid, op verzoek van het veterinaire tuchtcollege hem andermaal dagvaarden, desverzocht met bevel tot medebrenging.
- 4. Artikel 556 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.
- 5. De getuigen zijn verplicht getuigenis af te leggen, de deskundigen hun diensten als zodanig te verlenen.
- 6. Ten aanzien van getuigen en deskundigen zijn de artikelen 217-219 van het Wetboek van Strafvordering van overeenkomstige toepassing.
- 7. De getuigen en deskundigen ontvangen desverkiezende op vertoon van hun oproeping of dagvaarding schadeloosstelling overeenkomstig het bij of krachtens de Wet tarieven in strafzaken (*Stb.* 1963, 130) bepaalde.

Artikel 34

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regelen worden gesteld met betrekking tot de rechtsgang, welke waarborgen geven voor een deugdelijke berechting.

Artikel 35

- 1. De beslissing van het veterinaire tuchtcollege aangaande een ingediende klacht houdt de overweging in waarop zij steunt en wordt op schrift gesteld.
- 2. De secretaris van het veterinaire tuchtcollege zendt van de beslissing onverwijld bij aangetekende brief afschrift:
 - a. aan de persoon over wie geklaagd is;
 - b. aan de klager;
 - c. aan de ambtenaar, bedoeld in artikel 29, eerste lid.
- 3. De secretaris van het veterinaire tuchtcollege verstrekt desgevraagd aan de gerechten en het openbaar ministerie inlichtingen omtrent onherroepelijke beslissingen.

Artikel 36

Beslissingen van het veterinaire tuchtcollege, genomen met een ander aantal personen of in een andere samenstelling, dan is voorgeschreven, zijn nietig.

Titel 4. Beroep

Artikel 37

- 1. Tegen een beslissing van het veterinaire tuchtcollege aangaande een ingediende klacht kan binnen twee maanden na de dag van verzending van de in artikel 35, tweede lid, bedoelde aangetekende brief beroep worden ingesteld bij het veterinaire beroepscollege:
 - a. door de persoon over wie geklaagd is, indien de klacht geheel of gedeeltelijk gegrond verklaard is;
 - b. door de klager, indien zijn klacht geheel of gedeeltelijk ongegrond verklaard is dan wel indien ingevolge artikel 29, derde lid, de klager niet-ontvankelijk is verklaard of zijn klacht is afgewezen;
 - c. door de ambtenaar, bedoeld in artikel 29, eerste lid.
- 2. Het beroep wordt ingesteld bij een met redenen omkleed beroepschrift, te zamen met een gewaarmerkt afschrift van de beslissing, waartegen het beroep gericht is. Het beroep schorst de beslissing.
- 3. Het veterinaire beroepscollege kan degene die beroep heeft ingesteld niet-ontvankelijk verklaren, het beroep verwerpen of het beroep gegrond verklaren.
- 4. Indien het veterinaire beroepscollege het beroep gegrond verklaart dan wel bij de behandeling van het beroep op andere dan de in het beroepschrift aangevoerde gronden tot het oordeel komt, dat de in eerste aanleg gegeven beslissing niet kan worden gehandhaafd, vernietigt het deze beslissing en doet de zaak alsdan zelf af.
- 5. Het veterinaire beroepscollege kan het veterinaire tuchtcollege uitnodigen inlichtingen te verstrekken.
- 6. Indien alleen de persoon over wie geklaagd is, beroep heeft ingesteld, kan het veterinaire beroepscollege slechts met eenparigheid van stemmen een beslissing geven die een wijziging te zijnen nadele brengt in hetgeen door het veterinaire tuchtcollege was beslist.

Artikel 38

- 1. Het veterinaire beroepscollege houdt zitting in een samenstelling bestaande uit vijf leden, te weten de drie rechtsgeleerden waaronder de voorzitter, alsmede:
 - a. indien de klacht gericht is tegen een dierenarts: twee dierenartsen;
 - b. indien de klacht gericht is tegen een para-veterinair: een para-veterinair en een dierenarts;
 - c. indien de klacht gericht is tegen een dierverloskundige: een dierverloskundige en een dierenarts;
 - d. indien een klacht gericht is tegen een kastreur: een kastreur en een dierenarts.
- 2. Bij ontstentenis van benoemde dierverloskundigen of kastreurs, kunnen dierenartsen zitting nemen in plaats van een dierverloskundige onderscheidenlijk een kastreur.

Artikel 39

Het bepaalde in de artikelen 30-34 en 36 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 40

- 1. De beslissing in beroep houdt de overweging in waarop zij steunt en wordt op schrift gesteld.
- 2. De secretaris van het veterinaire beroepscollege zendt van de beslissing onverwijld bij aangetekende brief afschrift:
 - a. aan de persoon over wie geklaagd is;
 - b. aan de klager;
 - c. aan de ambtenaar, bedoeld in artikel 29, eerste lid;
 - d. aan het veterinaire tuchtcollege.
- 3. Hij verstrekt desgevraagd aan de gerechten en het openbaar ministerie inlichtingen omtrent beslissingen van het veterinaire beroepscollege.

Titel 5. Overige bepalingen

Artikel 41

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld inzake:

- a. de tenuitvoerlegging van de maatregelen, genoemd in artikel 16, eerste lid, onder a, b, e en f;
- b. de uitvoering van de bevelen, bedoeld in artikel 17;
- c. de klachten, bedoeld in artikel 29;
- d. al hetgeen verder voor een goede tuchtrechtspraak voorziening behoeft.

• Hoofdstuk IV. Straf- en slotbepalingen

Artikel 42

- 1. Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze wet zijn belast de bij besluit van Onze Minister aangewezen ambtenaren.
- 2. Met de opsporing van de bij deze wet strafbaar gestelde feiten zijn, onverminderd artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering, belast de daartoe aangewezen buitengewone opsporingsambtenaren. Deze ambtenaren zijn tevens belast met de opsporing van feiten, strafbaar gesteld in de artikelen 179 tot en met 182 en 184 van het Wetboek van Strafrecht, voor zover deze feiten betrekking hebben op een bevel, vordering of handeling, gedaan of ondernomen door henzelf.
- 3. De in het eerste en tweede lid bedoelde ambtenaren die in de uitoefening van hun taak kennis bekomen van een tuchtvergrijp als bedoeld in de artikelen 14 en 15, doen daarvan onverwijld mededeling aan de krachtens artikel 29, eerste lid, aangewezen ambtenaar.
- 4. Van een besluit als bedoeld in dit artikel wordt mededeling gedaan door plaatsing in de *Staatscourant*.

Artikel 43

De in artikel 42, tweede lid, bedoelde ambtenaren hebben toegang tot elke plaats, voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is.

Artikel 44

De artikelen 5:13 en 5:16 tot en met 5:20 van de Algemene wet bestuursrecht zijn van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de in artikel 42, tweede lid, bedoelde ambtenaren.

Artikel 45

De in artikel 42, tweede lid, bedoelde ambtenaren zijn voorts te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.

Artikel 46 [Vervallen per 01-01-1998]

Artikel 47

- 1. Overtreding van het bepaalde bij de artikelen 7, eerste lid, en 8, en het bepaalde krachtens de artikelen 4, eerste lid, 6, tweede lid, 11, derde lid, 12 en 12a wordt gestraft met geldboete van de derde categorie.
- 2. Overtreding van het bepaalde bij artikel 46 en bij of krachtens artikel 9 wordt gestraft met geldboete van de tweede categorie.

Artikel 48

De bij artikel 47 strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als overtredingen.

Artikel 49

Het bepaalde in artikel 195 van het Wetboek van Strafrecht vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van een persoon, bedoeld in de artikelen 14 en 15,

- 1°. die, hoewel hij bij onherroepelijk geworden uitspraak geheel of gedeeltelijk is geschorst in de uitoefening van de hem bij of krachtens deze wet verleende bevoegdheid tot uitoefening van de diergeneeskunde, tijdens die schorsing de diergeneeskunde of het onderdeel ervan waarop die uitspraak betrekking heeft, uitoefent;
- 2°. die, hoewel hem bij onherroepelijk geworden uitspraak de hem bij of krachtens deze wet verleende bevoegdheid tot uitoefening van de diergeneeskunde geheel of gedeeltelijk is ontzegd, de diergeneeskunde of het onderdeel ervan waarop die uitspraak betrekking heeft, uitoefent.

Artikel 50

De krachtens deze wet vastgestelde regelen van algemene aard worden, voor zover zij niet zijn vervat in een algemene maatregel van bestuur, bekendgemaakt in de Nederlandse Staatscourant.

Artikel 51

De Wet op de Uitoefening van de Diergeneeskunst (*Stb.* 1954, 372) wordt ingetrokken.

Artikel 52

- 1. Deze wet kan worden aangehaald als: Wet op de uitoefening van de diergeneeskunde, met bijvoeging van het jaartal van het *Staatsblad* waarin zij is geplaatst.
- 2. Zij treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen van artikelen verschillend kan worden vastgesteld.
- Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 21 maart 1990

Beatrix

De Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij,

G. J. M. Braks

De Minister van Justitie,

E. M. H. Hirsch Ballin

Uitgegeven de tweeëntwintigste mei 1990

De Minister van Justitie,

E. M. H. Hirsch Ballin